

Nanebovstúpenie Pánovo B

Mk 16, 15 – 20

9. mája 2024

Milé sestry a bratia v Kristovi

Keď počúvame slová dnešného evanjelia, ako rôzne znamenia budú potvrdzovať ozajstnú vieru Ježišových učeníkov, rozumieme ich ako istú nadsádzku ktorú evanjelista povedal vo viere. Brať hady do rúk, vypiť smrtonosný jed - tak aby to človeku neuškodilo a tiež aj uzdravovať chorých – to všetko v duchu pokladáme za trochu nadsadené.

Možno potiaľ, zakaiaľ nás život nepostaví pred situácie, ktoré si vyžadujú ozajstnú vieru, vychádzajúcu z hĺbky bytosti. Vtedy zakúsime, že je možné aj uzdravovať, je možné aj v dnešnom svete nenakaziť sa jedom, prinajmenšom tým spoločenským. Najmä, keď sa skoro všade stretáme so zlom, či už morálnym, alebo so zlyhaniami svojimi i tých druhých. Vtedy nás to hnevá. A práve vtedy sa aj my môžeme presvedčiť, že napriek všetkému je možné nenakaziť sa jedom hnevu, ani jedom, ktorý býva je vo vzťahoch. Len je potrebná viera, ktorá nám dá silu nereagovať v hneve na to zlé, čo druhý spravil, nereagovať hneď na jeho chyby, alebo urážku. Lebo inak sa ocitáme v začarovanom kruhu, ktorý je ťažké preťať a ktorý sa len zhoršuje. Rovnako je potrebná pomoc zhora, keď nás navštívi choroba: niekedy už len pohľad na chorobu, alebo na chorého človeka nás natoľko ochromí, že ho vlastne v duchu už odpíšeme - pokladáme za toho, ktorý je už mimo hlavného prúdu života a vlastne ho ešte viac utvrdíme v jeho chorobe, namiesto toho, aby sme mu pomohli.

Ježiš nechce, aby sme sa hrali na zázračných liečiteľov. To nerobil ani on sám. Ale on sám veril a učil aj nás ozajstnej viere. Ozajstná viera sa ale nakoniec prejaví aj v praxi, chráni nás pred zlom, lieči, pôsobí liečivo. Pomáha nám zniesť to, čo inak ubližuje, pomáha nám vysporiadať sa s tým, čo nie je v nás a okolo nás dobré. Viera napráva viac ako hnev, viac ako poučovanie tých druhých.

Hlavné posolstvo dnešného evanjelia o nanebovstúpení Pána ale znie, že Ježiš Kristus je naďalej s nami. Hoci trochu zvláštnym spôsobom – používame pri tom zvláštny termín: nanebovstúpenie. Naznačujeme, že Ježiš je s nami, a zároveň presahuje našu pozemskú dimenziu, otvára nás pre to, čo nás presahuje. Aj my – dokonca po 2000 rokoch - vnímame jeho prítomnosť v našom živote. Nepotrebujeme na to nejaké duchovné videnia, nemusíme si nič namýšľať. On sám nám chce pomôcť na našej ceste životom, ponúka svoju ozdravujúcu pomoc nášmu životu.

Na druhej strane – keď to takto povieme – veľa ľudí si povie: to ja neviem, nedokážem. Ved' my dnešní ľudia (vplyvom poznania) už ani nevieme nebo chápať ako priestor Boha. Pod nebom rozumieme nekonečný, chladný vesmír, pri ktorom sa pýtame, či je v ňom vôbec ešte niekde nejaká forma života. A predsa, práve v kritických situáciách nášho života sa nám otvára ten rozmer, ktorý presahuje to pozemské. Dáva nám dá silu kráčať ďalej –napriek všetkým ohrozeniam. Tak aby sme pri tom udržali rovnováhu.

Pretože nebo nie je – tak ako to voľakedy znázorňovali obrázky nanebovstúpenia – priestor, ale skôr blízkosť Boha. Je to skôr skúsenosť božieho sveta, ktorý presahuje naše ľudské dimenzie, v ktorom platí niečo za niečo: Nebo je skôr skúsenosť, kde sa dotýkame božích hodnôt v živote – už tu a teraz. Skúsenosť, pri ktorej nachádzame aj my silu, aby sme za tými božími hodnotami kráčali. Aby sme pod

vplyvom tejto skúsenosti aj my postupne prekonávali to zabehnuté, či inak povedané prízemné, konzumné.

Ježišovo nanebovstúpenie znamená, že Ježiš je prítomný v nás aj mimo kostola, mimo sakrálneho priestoru. Ak ho aj s jeho ozdravujúcou mocou vpustíme do svojho života. Ak sa pokúsime – keď si už so starosťami nevieme vedieť dať rady - presunúť niečo z nich na Ježiša. Nanebovstúpenie znamená, že si na Ježiša spomenieme v ozajstnej modlitbe – pretože vieru je potrebné vyjadriť aj slovami.

Snažme sa aj my prednášať svoj život, naše problémy pred nášho Pána, snažme sa aby aj nám mohol otvoriť bránu neba.

Viliam Arbet